

eller de dem paa Grund af deres Stilling paahvilende Pligter, eller som er ndøvede under Udførelsen af Tjenesteforretninger eller med Hensyn til Krigsmagtens Ting, Penge eller Gods eller overfor en anden til Hæren eller Søværnet hørende Person eller ved Misbrug af Vaaben eller Stilling, eller som er begaaede i Kaserne, Lejr, Kantonnement, militært Fængsel, Sygehus eller anden militær Bygning, paa Krigsskib eller i anvist Kvarter, samt Sager mod disse Personer for Gade- og anden offentlig Uorden. Kommissionens Mindretal foreslog derimod følgende Affattelse: Som militære Straffesager anses i denne Lov Sager mod de til Hæren og Søværnet hørende eller ved samme tjenstgørende Personer for straffbare Handlinger, der indeholder en Overtrædelse af den for Krigsmagten gældende Straffelov eller en militær Tjenesteforseelse, eller som er begaaede i Kaserne, Lejr, Kantonnement, militært Fængsel, Sygehus eller anden militær Bygning, i Krigsskib eller i anvist Kvarter. Lovforslaget holdt sig til Mindretallets Affattelse. *Folketingets* Udvalg enedes om en anden Formulering, hvorved Omraadet for, hvad der er militær Straffesag, noget udvides, dog ikke saa langt som af Kommissionsflertallet foreslaaet, idet man deraf har ladet udgaa: „Misbrug af Vaaben“ og „Gade- og anden offentlig Uorden.“ Se herom ovfr. Affattelsen af Bestemmelsen i den endelige Lov, idet dog bemærkes, at Slutningssætningen: „ligesom overhovedet Handlinger, for hvilke Straf er fastsat i den for Krigsmagten gældende Straffelov“, tilføjedes i Landstinget efter Forslag af Godskesen. — Bestemmelsen om Klage fra paagældende over anvendt Disciplinarmiddel lød i Kommissionens Udkast saaledes: „Disciplinarmidlerne betragtes ikke som Straf, og den paagældende kan ikke forlange Sagen henvist til Rettergang eller ved at benytte den ham efter de almindelige Regler tilkommende Ret til at indgive Klage unddrage sig Pligten til at efterkomme, hvad der er paalagt ham. Om Anvendelse af Disciplinarmidler og Grunden dertil skal der ske Tilførsel til en særlig dertil indrettet Bog efter nærmere af vedkommende Minister givne Regler“. Saaledes ønskedes Bestemmelsen formuleret af et Mindretal, bestaaende af de Medlemmer, der under det foregaaende Punkt udgjorde Flertallet, med Undtagelse af Berntsen, Giørtz og Maegaard, medens fornævnte, af 6 Medlemmer bestaaede Mindretal, foreslog Bestemmelsen affattet saaledes: „Disciplinarmidlerne betragtes ikke som Straf, og den paagældende kan ikke forlange Sagen henvist til Rettergang. Over Anvendelsen af et Disciplinarmiddel kan den paagældende klage til vedkommende foresatte, uden at der derfor kan paalægges ham Straf efter Straffelov for Krigsmagten, men han kan ikke ved at indgive Klage unddrage sig Pligten til at efterkomme, hvad der er